

Epoch Times: CO JE VELKÝ RESET?

- CZ24 News | 31. května 2022

Následující text je upraven z přednášky Michaela Rectenwalda, Ph.D., která zazněla 7. listopadu 2021 na Hillsdale College během konference Centra pro konstruktivní alternativy na téma „Velký reset“.

Je Velký reset konspirační teorií, která představuje rozsáhlé levicové spiknutí s cílem nastolit totalitní vládu jednoho světa? Ne. Navzdory tomu, že někteří lidé na jejím základě sprádají konspirační teorie a jak uvidíme, mají k tomu své důvody, Velký reset je skutečný.

Výkonná ředitelka Mezinárodního měnového fondu (MMF) Kristalina Georgieová hovoří s předsedou představenstva a generálním ředitelem společnosti BlackRock Laurencem D. Finkem během zasedání na výročním zasedání Světového ekonomického fóra (WEF) v Davosu 23. ledna 2020. (Fabrice Coffrini / AFP via Getty Images)

Klaus Schwab, zakladatel a výkonný předseda [Světového ekonomického fóra](#) (WEF) – hlavní organizace sloužící ze světových politických, ekonomických a kulturních elit, která se každoročně schází ve švýcarském Davosu – a Thierry Malleret, spoluzakladatel a hlavní autor klíčové predikční analýzy *Montreal Declaration*, vydali v roce 2020 knihu s názvem *COVID-19: The Great Reset*. V knize definují „Velký reset“ jako prostředek k řešení slabosti kapitalismu, které účinně zvládla koronavirová pandemie.

Myšlenka velkého resetu se vyvíjela dále. Její kořeny sahají přibližně do roku 1971, kdy vzniklo WEF původně založené jako Evropské manažerské fórum. V roce 1980 vydal Schwab „vzdelávací inženýr a ekonom“ svou první knihu *Moderní podnikový management ve strojírenství*. Právě v této knize Schwab poprvé představil koncept, který později nazval kapitalismem zúčastněných stran, a tvrdil, že řízení moderního podniku musí sloužit nejen akcionářům, ale všem zainteresovaným stranám, aby bylo dosaženo dlouhodobého růstu a prosperity.

Schwab a WEF od té doby tuto myšlenku propagují a mohou si připsat zásluhy za rétoriku a politiku zúčastněných stran a partnerství veřejného a soukromého sektoru, kterou přijaly vlády, korporace, nevládní organizace a mezinárodní řídicí orgány po celém světě.

Konkrétní výraz „Velký reset“ se dostal do obecného povědomí před více než deseti lety, kdy byla v roce 2010 vydána stejnojmenná kniha amerického odborníka na urbanistiku Richarda Floridy. V knize napsané po finanční krizi v roce 2008 Florida tvrdil, že ekonomický krach v roce 2008 byl posledním z řady „Velkých resetů“, včetně krize v 70. letech 19. století a Velké krize ve 30. letech 20. století, které definoval jako období systémových inovací měnících paradigma.

Čtyři roky po vydání Floridovy knihy Schwab na výročním zasedání WEF v roce 2014 prohlásil: „Co chceme v Davosu letos uskutečnit, je opravdu přijít s restartem,“ následně se obrázek resetovacího (restartovacího) tlačítka objevil na webových stránkách WEF.

V letech 2018 a 2019 uspořádal WEF dvě akce, které se staly hlavní inspirací pro současný projekt –

a ze zřejmých důvodů také čerstvou potravou pro konspirační teoretiky.

V květnu 2018 WEF ve spolupráci s *Centrem zdravotní bezpečnosti Johnse Hopkinse* provedl simulaci národní pandemické reakce „CLADE X“. Cvičení konkrétně simulovalo vypuknutí nového kmene viru lidské parainfluenzy s genetickými prvky viru Nipah, nazvaného CLADE X. Simulace byla zakončena zprávou, v níž se uvádělo, že tváří v tvář CLADE X by bez účinných vakcín „podle odborníků mohlo nakonec zemřít 30 až 40 milionů lidí v USA a více než 900 milionů lidí na celém světě – dvanáct procent světové populace“. Je zřejmé, že příprava na globální pandemii byla na místě.

V říjnu 2019 WEF spolupracoval s Johnsem Hopkinsem a Nadací Billa a Melindy Gatesových na dalším pandemickém cvičení „Událost 201“, které simulovalo mezinárodní reakci na vypuknutí nového koronaviru. Toto cvičení se uskutečnilo dva měsíce předtím, než se epidemie covidu-19 stala v Číně skutečností, a pět měsíců předtím, než ji Světová zdravotnická organizace ([WHO](#)) vyhlásila za pandemii, a velmi se podobalo budoucímu scénáři, včetně zahrnutí myšlenky asymptomatického šíření viru.

Simulace CLADE X a Event 201 předvíдалy téměř všechny eventuality skutečné krize, zejména reakce vlád, zdravotnických agentur, médií, technologických společností a části veřejnosti. Reakce a jejich dopady zahrnovaly celosvětové lockdowny, kolaps podniků a průmyslových odvětví, zavedení biometrických sledovacích technologií, důraz na cenzuru sociálních médií v boji proti „dezinformacím“, zaplavení sociálních a starších médií „autoritativními zdroji“, rozsáhlé nepokoje a masovou nezaměstnanost.

Kromě toho, že je Velký reset propagován jako reakce na covid-19, je propagován také jako reakce na změnu klimatu.

V roce 2017 WEF zveřejnil dokument s názvem „Musíme resetovat globální operační systém, abychom dosáhli cílů udržitelného rozvoje OSN“. Později, 13. června 2019, WEF podepsalo s OSN memorandum o porozumění, jehož cílem je vytvořit partnerství pro prosazování „Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030“. Krátce poté WEF zveřejnil „Rámec strategického partnerství OSN a Světového ekonomického fóra pro Agendu 2030“, v němž přislíbil pomoc při financování agendy OSN v oblasti změny klimatu a zavázal se, že WEF pomůže OSN naplnit potřeby čtvrté průmyslové revoluce, včetně poskytnutí prostředků a odborných znalostí pro digitální správu.

V červnu 2020 na svém 50. výročním zasedání WEF oznámil oficiální zahájení *Velkého resetu* a o měsíc později Schwab a Malleret vydali knihu *COVID-19: Velký reset*. V knize prohlásili, že COVID představuje příležitost, které se lze chopit, a že je nebytné využít této bezprecedentní příležitosti k novému pojetí našeho světa; včetně chopení se okamžiku a využití této jedinečné příležitosti a že „pro ty, kteří měli to štěstí a ocitli se v odvětvích ‚přirozeně‘ odolných vůči pandemii,“ zde si představte velké technologické společnosti jako Apple, Google, Facebook a Amazon, „byla krize nejen snesitelnější, ale dokonce i zdrojem ziskových příležitostí v době, kdy většina lidí trpěla nouzí“.

Cílem Velkého resetu je zavést zmatený ekonomický amalgám – Schwabův kapitalismus zúčastněných stran – který jsem nazval „korporátním socialismem“ a italský filozof Giorgio Agamben „komunistickým kapitalismem“.

Stručně řečeno, kapitalismus zúčastněných stran zahrnuje modifikaci chování společností ve prospěch nikoli akcionářů, ale zúčastněných stran – jednotlivců a skupin, které mají z chování společnosti prospěch nebo ztrátu. Kapitalismus zúčastněných stran vyžaduje nejen reakce podniků na pandemii a ekologické problémy, jako je změna klimatu, „ale také přehodnocení závazků [podniků] vůči již zranitelným komunitám v rámci jejich ekosystémů“.

To je aspekt „sociální spravedlnosti“ Velkého resetu. K jeho dodržení vlády, banky a správci aktiv využívají index environmentální, sociální a správní politiky (ESG), aby vytlačili z trhu *neprobuzené* korporace a podniky. Index ESG je v podstatě sociální kreditní skóre, které se používá k vytěsnění vlastnictví a kontroly nad výrobou z podniků, které se *neprobudily* nebo nedodržují předpisy. (pozn. Překladatel: *Probuzený* je narážka na aglické slovo *woke*, což označuje nový směr tzv. *Wokeismu* neboli *probuzenství*)

Jeden z mnoha mocných „strategických partnerů“ WEF, společnost [BlackRock, Inc.](#), největší světový správce aktiv, pevně stojí za modelem zúčastněných stran. V dopise generálním ředitelům z roku 2021 generální ředitel společnosti BlackRock Larry Fink prohlásil, že „klimatické riziko je investiční riziko“ a „vytvoření udržitelných indexových investic umožnilo masivní akceleraci kapitálu směrem ke společnostem lépe připraveným na řešení klimatických rizik“. Pandemie COVID, napsal Fink, urychlila tok finančních prostředků směrem k udržitelným investicím:

„Dlouhodobě věříme, že naši klienti jako akcionáři vaší společnosti budou mít prospěch, pokud dokážete vytvořit trvalou a udržitelnou hodnotu pro všechny vaše zainteresované strany... Vzhledem k tomu, že se stále více investorů rozhoduje přiklonit své investice ke společnostem zaměřeným na udržitelnost, tektonický posun, který pozorujeme, se bude dále zrychlovat. A protože to bude mít tak dramatický dopad na způsob rozdělování kapitálu, každý manažerský tým a představenstvo budou muset zvážit, jak to ovlivní akcie jejich společnosti,“ napsal Fink.

Finkův dopis je víc než jen zpráva pro generální ředitele. Je to skrytá hrozba: buďte bdělí, nebo...

Schwab a Malleret ve své nedávné knize o velkém resetu staví kapitalismus zúčastněných stran proti neoliberalismu, který definují jako soubor myšlenek a politik... upřednostňujících konkurenci před solidaritou, kreativní destrukci před vládními zásahy a hospodářský růst před sociálním blahobytem. Jinými slovy, „neoliberalismus“ se vztahuje k systému svobodného podnikání. Proti tomuto systému stojí kapitalismus zúčastněných stran, který zahrnuje spolupráci podniků se státem a značně zvýšené zásahy státu do ekonomiky.

Zastánci Velkého resetu považují za příčinu našich hospodářských potíží neoliberalismus. Ve skutečnosti je však skutečným zdrojem toho, co Schwab a jeho spojenci z WEF kritizují, vládní zvýhodňování průmyslových odvětví a hráčů v nich – což se dříve nazývalo korporativismus nebo ekonomický fašismus.

Ačkoli schválené korporace nejsou nutně monopoly, tendence Velkého resetu směřuje k monopolizaci – svěření co největší kontroly nad výrobou a distribucí co nejmenšímu počtu zvýhodněných korporací, přičemž se eliminují odvětví a výrobci, kteří jsou považováni za nedůležité nebo nevýhodné. Aby se tento reset uskutečnil, píše Schwab, „musí se na něm podílet všechny země, od Spojených států po Čínu, a každé odvětví, od ropného a plynárenského až po technologické, musí být transformováno“.

Jiný způsob, jak popsat cíl Velkého resetu, je „kapitalismus s čínskými rysy“ – dvoustupňová ekonomika se ziskovými monopoly a státem nahoře a socialismem pro většinu dole.

Před několika desetiletími, kdy již Komunistická strana Číny (KS-Číny) nemohla věrohodně popírat rostoucí závislost Číny na ziskových sektorech ekonomiky, schválilo její vedení heslo „socialismus s čínskými charakteristikami“ pro popis svého ekonomického systému. Fráze, kterou formuloval Teng Siao-pching, měla racionalizovat, že KS-Číny umožňuje ziskový rozvoj v rámci socialistického politického systému.

KS-Číny považovala privatizaci čínské ekonomiky za dočasnou fázi – v případě potřeby trvající až 100

let – na cestě ke komunistické společnosti. Vedoucí představitelé strany tvrdí, že tento přístup byl v Číně nezbytný, protože socialismus tam byl zaveden příliš brzy, když byla Čína zaostalou agrární zemí. Čína potřebovala kapitalistickou posilovací injekci.

Čínský systém, zbavený svých socialistických ideologických nároků, se rovná socialistickému nebo komunistickému státu, který je stále více financován kapitalistickým hospodářským rozvojem. Rozdíl mezi bývalým Sovětským svazem a současnou Čínou spočívá v tom, že když bylo zřejmé, že socialistická ekonomika selhala, bývalý Sovětský svaz se vzdal svých socialistických ekonomických nároků, zatímco současná Čína nikoli.

Velký reset představuje vývoj čínského systému na Západě, ale v opačném pořadí. Zatímco čínská politická třída začala se socialistickým politickým systémem a poté zavedla soukromou ziskovou výrobu, Západ začal s kapitalismem a nyní zavádí politický systém čínského typu. Tento systém čínského typu zahrnuje na jedné straně výrazně zvýšené státní zásahy do ekonomiky a na druhé straně autoritářská opatření, která čínská vláda používá ke kontrole svého národa.

Schwab a Malleret píší, že pokud nás „posledních pět století v Evropě a Americe něčemu naučilo, pak tomu, že akutní krize přispívají k posílení moci státu. Tak tomu bylo vždy a není důvod, proč by tomu mělo být jinak v případě pandemie covidu-19“.

Drakonická protikoronavirová opatření západních vlád dokázala dosáhnout cílů, o kterých si korporátní socialisté z WEF mohli nechat jen zdát – především zničit malé podniky a zlikvidovat konkurenci pro státem preferované korporátní monopolisty. Podle *Nadace pro ekonomické vzdělávání* zavřely jen ve Spojených státech kvůli těmto opatřením miliony malých podniků. Podle údajů společnosti Yelp je 60 % těchto uzavření nyní trvalých. Mezitím se společnosti jako Amazon, Apple, Facebook a Google těšily rekordním ziskům.

K dalším událostem, které podporují agendu *Velkého resetu*, patří neomezené přistěhovalectví, omezení cestování při jinak legálním překračování hranic, neomezené tisknutí peněz Federálním rezervním systémem (FED) a následná inflace, zvýšené zdanění, zvýšená závislost na státu, přerušení dodavatelských řetězců, omezení a ztráta pracovních míst v důsledku povinného očkování a vyhlídka na osobní uhlíkové povolenky.

Taková politika odráží aspekt „spravedlnosti“ Velkého resetu – spravedlnost vyžaduje snížení ekonomického postavení lidí v bohatších zemích, jako jsou USA, ve srovnání s lidmi v chudších oblastech světa. Jednou z funkcí ideologie *probuzení* je přimět většinu obyvatel vyspělých zemí, aby se cítili provinile za své bohatství, které elity usilují resetovat směrem dolů – s výjimkou, jak si lze všimnout, samotných elit, které potřebují být bohaté, aby mohly každoročně létat svými soukromými tryskáči do Davosu.

Model korporátních zúčastněných stran Velkého resetu se překrývá s jeho modelem řízení a geopolitickým modelem. Státy a zvýhodněné korporace se spojují do partnerství veřejného a soukromého sektoru a společně kontrolují řízení. Tento hybrid korporací a států je z velké části bez odpovědnosti vůči voličům národních vlád.

Správa věcí veřejných se nejen stále více privatizuje, ale především se korporace stávají významným doplňkem vlád a mezivládních orgánů. Stát se tak rozšiřuje, zkvalitňuje a zvětšuje o obrovský majetek korporací. Korporace se tak stávají soukromými organizacemi ovládanými obdobně jako státní aparáty, bez povinnosti zodpovídat se otravným voličům. Jelikož jsou tyto korporace nadnárodní, stát se v podstatě stává globalistickým, ať už se někdy formalizuje vláda jednoho světa, nebo nikoliv.

Jako by ekonomický a vládní reset nebyl dostatečně dramatický, technologický reset připomíná dystopický sci-fi román. Jeho základem je čtvrtá průmyslová revoluce – zkráceně 4-IR. První, druhá a třetí průmyslová revoluce byly mechanická, elektrická a digitální revoluce. Čtvrtá revoluce znamená sbližování stávajících a nově vznikajících oborů, včetně analýzy velkých dat, umělé inteligence, strojového učení, kvantové výpočetní techniky, genetiky, nanotechnologií a robotiky. Předpokládaným výsledkem bude prolínání fyzického, digitálního a biologického světa, což představuje výzvu pro ontologie, podle nichž chápeme sami sebe a svět, včetně definice lidské bytosti.

Na tom není nic originálního. Transhumanisté a singularisté (proroci technologické singularity), jako je Ray Kurzweil, předpověděli tento a další revoluční vývoj již dávno. To, co je na vizi 4IR globalistů jiné, je snaha využít ji k cílům *Velkého resetu*.

Pokud již existující vývoj 4IR naznačuje budoucnost, pak je tvrzení, že přispěje k lidskému štěstí, nepravdivé. K těmto vývojovým trendům patří internetové algoritmy, které uživatelům podávají předepsané zprávy a reklamy a snižují hodnocení nebo vylučují zakázaný obsah; algoritmy, které cenzurují obsah sociálních médií a posílají „nebezpečné“ osoby a organizace do digitálních gulagů; „příkazy ke klíčovým slovům“ založené na vstupech z vyhledávačů; aplikace, které sledují a vyhledávají porušení COVID a hlásí pachatele policii; robotická policie se skenery, která identifikuje a shromažďuje neočkované a další disidenty; a chytrá města, kde jsou obyvatelé digitálními entitami, které je třeba sledovat, monitorovat a zaznamenávat a kde se shromažďují, porovnávají, ukládají a připojují údaje o každém jejich kroku k digitální identitě a sociálnímu kreditnímu skóre.

Stručně řečeno, technologie 4IR podrobují lidské bytosti takovému technologickému řízení, že sledování ze strany NSA vypadá jako dětská hra.

Schwab jde tak daleko, že jásá nad vývojem, jehož cílem je připojit lidské mozky přímo ke cloudu za účelem „dolování dat“ z našich myšlenek a vzpomínek. Pokud by se to podařilo, znamenalo by to technologické ovládnutí lidského rozhodování, které by ohrozilo lidskou autonomii a podkopalo svobodnou vůli.

4IR usiluje o urychlení splynutí lidí a strojů, jehož výsledkem bude svět, v němž jsou všechny informace, včetně genetických, sdílené a každý čin, myšlenka a motivace jsou známé, předvídatelné a případně vyloučené. Pokud nebude vyňata z rukou korporátně-socialistických technokratů, povede 4IR nakonec k virtuálnímu a nevyhnutelnému vězení těla a mysli.

Pokud jde o společenský řád, *Velký reset* slibuje začlenění do společného osudu. Ale podřízení takzvaných „netizens“ znamená ekonomické a politické zbavení občanských práv, nadměrnou ostražitost vůči sobě i ostatním a sociální izolaci – nebo to, co Hannah Arendtová nazvala „organizovanou osamělostí“ – v globálním měřítku.

Tato organizovaná osamělost se již projevuje uzavíráním, nálepkováním, sociálním odstupem a sociálním vyloučením neočkovaných. Název oznámení *Rady pro reklamu* z března 2020 – „Společně sami“ – dokonale vystihuje tento pocit organizované osamělosti.

Ve své nedávné knize *Souostroví Google* ([Google Archipelago](#)) jsem tvrdil, že levicové autoritářství je politickou ideologií a *modus operandi* toho, co nazývám Big Digital, který stojí na předním okraji rodícího se světového systému. *Big Digital* je komunikační, ideologickou a technologickou odnoží vznikající korporátně-socialistické totality. *Velký reset* je název, který byl od té doby dán projektu nastolení tohoto světového systému.

Přesně jak Schwab a WEF předpověděli, krize covidu-19 urychlila Velký reset. Monopolní korporace upevnily svou moc nad ekonomikou shora, zatímco socialismus pro nás ostatní dole pokračuje ve vývoji. Ve spolupráci s Big Digital, Big Pharma, mainstreamovými médii, národními a mezinárodními zdravotnickými agenturami a poddajným obyvatelstvem se dosud demokratické západní státy – vzpomeňme zejména na Austrálii, Nový Zéland a Rakousko – mění v totalitní režimy po vzoru Číny.

Dovolte mi však, abych skončil s nadějí. Protože cíle *Velkého resetu* závisí na likvidaci nejen volného trhu, ale i svobody a svobodné vůle jednotlivce, je možná paradoxně neudržitelný. Stejně jako dřívější pokusy o totalitarismus je i Velký reset odsouzen ke konečnému neúspěchu. To však neznamená, že po sobě, stejně jako tyto dřívější pokusy, nezanechá spoustu zkázy – což je o důvod víc, proč se mu postavit hned a ze všech sil.

[ZDROJ](#)